

Поглавље 9

Концепт стања

9.1 Концепт стања, величине стања, простор стања и једначина стања Дискретног САУ

Дефиниција 9.1 Стање дискретног физичког система у тренутку одабирања $t = kT$ је она његова унутрашња ситуација у том тренутку чије је познавање, заједно са познавањем вредности улаза у том и у следећим тренуцима одабирања $kT, (k+1)T, \dots, NT, \dots$ неопходно и довољно да се једнозначно одреди вредност излаза тог система у тренуцима $kT, (k+1)T, \dots, NT, \dots$ као и сама унутрашња ситуација истог система у тим тренуцима одабирања.

Дискретан физички систем је **Дискретан динамички физички систем** $\iff$ има дефинисано стање у сваком тренутку одабирања.

Дефиниција 9.2 Стање апстрактног дискретног система у тренутку одабирања $t = kT$ је скуп најмањег броја информација о том систему у том тренутку чије познавање, заједно са познавањем вредности улаза у том и у следећим тренуцима одабирања $kT, (k+1)T, \dots, NT, \dots$ једнозначно одређује вредност излаза тог система као и тај скуп информација у истим тренуцима одабирања $kT, (k+1)T, \dots, NT, \dots$.

Између стања Дискретног физичког система и стања одговарајућег апстрактног дискретног система је обострано једнозначна кореспонденција.

Дефиниција 9.3 Најмањи број линеарно независних величина чије вредности у сваком тренутку одабирања kT једнозначно одређују стање система у истом тренутку је **димензија (ред) система** а саме те величине су величине стања и означавају се са $x_1, x_2, \dots, x_n$. Њихове вредности у тренутку одабирања $t = kT$ су $x_1(k), x_2(k), \dots, x_n(k)$.

Дефиниција 9.4 Вектор $\mathbf{x} \in \mathbb{R}^n$ чији су елементи величине стања дискретног система,

$$\mathbf{x} = (x_1, x_2, \dots, x_n)^T$$

је вектор стања дискретног система, а $\mathbf{x}(k)$ је његова вредност у тренутку одабирања $t = kT$.

Вредност вектора стања $\mathbf{x}$ дискретног система у тренутку одабирања $t = kT$ је одређена вредношћу његове **функције прелаза стања (кретања система)** у том истом тренутку:

$$\mathbf{x}(k) = \chi(k; k_0; \mathbf{x}_0; \mathbf{x}_{u[k_0, k-1]}) \quad (9.1)$$

где:

k_0 означава почетни тренутак k_0T

$\mathbf{x}_0$ је почетни вектор стања у почетном тренутку одабирања k_0T .

Такође:

$$\mathbf{x}_{u[k_0, k-1]} = \mathbf{x}_u(k_0), \mathbf{x}_u(k_0+1), \dots, \mathbf{x}_u(k-1).$$

Релација 9.1 $\implies$

$$\chi(k; k_0; \mathbf{x}_0; \mathbf{x}_{u[k_0, k-1]}) \equiv \mathbf{x}_0.$$

Промена стања Дискретног система је описана дискретном једначином која се назива **дискретна једначина стања** а чији је Кошијев облик као што следи:

$$\mathbf{x}(k+1) = A\mathbf{x}(k) + B\mathbf{x}_u(k).$$

Решење горње дискретне једначине стања које задовољава претходни почетни услов зове се решење система и оно очигледно представља функцију прелаза стања.

Користи се следећа ознака:

$$\hat{\mathbf{x}}_u(k) = \mathbf{x}_u(k+i).$$

Дефиниција 9.5 Дискретан динамички систем је стационаран $\iff$ поседује следеће особине:

1. Почетни тренутак одабирања $t_0 = k_0T$ нема утицаја на кретање тог система:

$$\chi[(k-i); k_0-i; \mathbf{x}_0; \hat{\mathbf{x}}_{u[k_0-i, k-i-1]}] \equiv \chi(k; k_0; \mathbf{x}_0; \mathbf{x}_{u[k_0, k-1]}).$$

2. Функција излаза не зависи експлицитно од времена:

$$\mathbf{x}_i(k) = \chi_i[\mathbf{x}(k); \mathbf{x}_u(k)].$$

Надаље ће се третирати само стационарни дискретни динамички системи. Пошто за њих избор почетног тренутка нема значаја усваја се да је $k_0 = 0 \implies$

$$\chi(k; k_0; \mathbf{x}_0; \mathbf{x}_u) \equiv \chi(k; \mathbf{x}_0; \mathbf{x}_u) \equiv \chi(k; 0; \mathbf{x}_0; \mathbf{x}_{u[0, k-1]}).$$

Дефиниција 9.6 Стационаран дискретан динамички систем је **линеаран** $\iff$ за њега важи закон суперпозиције:

1. Његова функција прелаза стања је линеарна и по почетном стању и по улазу:

$$\chi(k; \alpha_1\mathbf{x}_{01} + \alpha_2\mathbf{x}_{02}; \alpha_1\mathbf{x}_{u1} + \alpha_2\mathbf{x}_{u2}) \equiv \alpha_1\chi(k; \mathbf{x}_{01}; \mathbf{x}_{u1}) + \alpha_2\chi(k; \mathbf{x}_{02}; \mathbf{x}_{u2}).$$

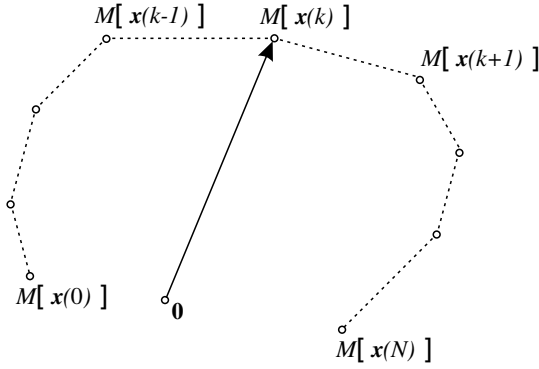
2. Његова функција излаза χ_i је линеарна и по стању и по улазу:

$$\chi_i(\alpha_1\mathbf{x}_1 + \alpha_2\mathbf{x}_2; \alpha_1\mathbf{x}_{u1} + \alpha_2\mathbf{x}_{u2}) \equiv \alpha_1\chi_i(\mathbf{x}_1; \mathbf{x}_{u1}) + \alpha_2\chi_i(\mathbf{x}_2; \mathbf{x}_{u2}).$$

Надаље ће се проучавати само линеарни стационарни дискретни динамички системи.

У сваком тренутку одабирања стање система је представљено тачком M у простору стања чији је вектор положаја тренутна вредност вектора стања $\mathbf{x}(k)$.

Геометријско место свих положаја радне тачке $M[\mathbf{x}(k)]$ у простору стања за све целе вредности броја k је **дискретна трајекторија стања** T_d дискретног система. На слици 9.1 приказана је једна произвољна трајекторија стања дискретног система.

Слика 9.1: Дискретна трајекторија дискретног система

9.1.1 Избор величина стања система на основу дискретне једначине понашања

Посматра се једноструко преносни дискретни систем чија је дискретна једначина понашања:

$$\begin{aligned} a_n x_i(k+n) + a_{n-1} x_i(k+n-1) + \dots + a_1 x_i(k+1) + a_0 x_i(k) = \\ = b_0 x_u(k) + b_1 x_u(k+1) + \dots + b_m x_u(k+m), \quad m \leq n. \end{aligned}$$

Избор величина стања се врши на потпуно аналоган начин као код континуалних САУ са одговарајућом диференцијалном једначином понашања. Као резултат избора величина стања добија се векторска дискретна једначина стања и векторска дискретна једначина излаза:

$$\begin{aligned} \mathbf{x}(k+1) &= \mathbf{A}\mathbf{x}(k) + \mathbf{b}x_u(k) \\ x_i(k) &= \mathbf{c}^T \mathbf{x}(k) + dx_u(k) \end{aligned}$$

где су:

$$\mathbf{A} \in \mathfrak{R}^{n \times n}, \mathbf{b} \in \mathfrak{R}^n, \mathbf{c} \in \mathfrak{R}^n, d \in \mathfrak{R}.$$

Први општи алгоритам:

$$\begin{aligned} \mathbf{A} = \begin{bmatrix} -a_{n-1} & 1 & 0 & 0 & \dots & 0 \\ -a_{n-2} & 0 & 1 & 0 & \dots & 0 \\ \vdots & & & & & \\ -a_1 & 0 & 0 & 0 & \dots & 1 \\ -a_0 & 0 & 0 & 0 & \dots & 0 \end{bmatrix}; \mathbf{b} = \begin{bmatrix} b_{n-1} - a_{n-1}b_n \\ b_{n-2} - a_{n-2}b_n \\ \vdots \\ b_0 - a_0b_n \end{bmatrix} \\ \mathbf{c} = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ \vdots \\ 0 \end{bmatrix}; d = b_n \end{aligned}$$

Други општи алгоритам:

$$A = P = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 & \cdots & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & \cdots & 0 \\ \vdots & & & & & \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \cdots & 1 \\ -a_0 & -a_1 & -a_2 & -a_3 & \cdots & -a_{n-1} \end{bmatrix}; \mathbf{b} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ \vdots \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix};$$

$$\mathbf{c} = \begin{bmatrix} b_0 - a_0 b_n \\ b_1 - a_1 b_n \\ \vdots \\ b_{n-2} - a_{n-2} b_n \\ b_{n-1} - a_{n-1} b_n \end{bmatrix}; d = b_n.$$

Први општи алгоритам се може користити и у случају вишеструко преносног система са једном излазном величином и више улазних величина. Поступак је такав да се за сваку улазну величину x_{uj} , $j = 1, 2, \dots, M$ одреди одговарајући вектор $\mathbf{b}_j$ који сачињавају матрицу B :

$$\mathbf{x}(k+1) = A\mathbf{x}(k) + B\mathbf{x}_u(k)$$

$$x_i(k) = \mathbf{c}^T \mathbf{x}(k) + \mathbf{d}^T \mathbf{x}_u(k)$$

где је:

$$B = [\mathbf{b}_1 \quad \mathbf{b}_2 \quad \cdots \quad \mathbf{b}_M]; \mathbf{b}_j = \begin{bmatrix} b_{j,n-1} - a_{n-1}b_{j,n} \\ b_{j,n-2} - a_{n-2}b_{j,n} \\ \vdots \\ b_{j,0} - a_0b_{j,n} \end{bmatrix}, \forall j = 1, \dots, M$$

$$\mathbf{d} = [b_{1,n} \quad b_{2,n} \quad \cdots \quad b_{M,n}]^T.$$

У општем случају вишеструкопреносног система се добија:

$$\mathbf{x}(k+1) = A\mathbf{x}(k) + B\mathbf{x}_u(k)$$

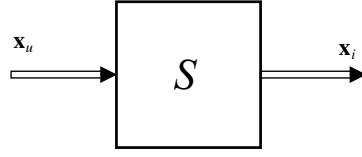
$$\mathbf{x}_i(k) = C\mathbf{x}(k) + D\mathbf{x}_u(k)$$

где је:

$$A \in \mathbb{R}^{n \times n}, B \in \mathbb{R}^{n \times M}, C \in \mathbb{R}^N \times n, D \in \mathbb{R}^N \times M.$$

9.1.2 Дискретизација диференцијалне векторске једначине стања и једначине излаза временски непрекидног вишеструко преносног система једино са одскачким променама улазних величина и то у дискретним тренуцима одабирања

На слици 9.2 приказан је дијаграм линеарног стационарног временски непрекидног вишеструко преносног система S .

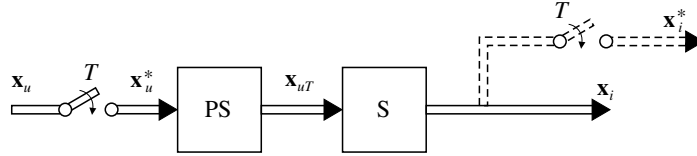
Слика 9.2: Дијаграм линеарног стационарног временски непрекидног вишеструко преносног система S

Векторска диференцијална једначина стања и векторска једначина излаза система са слике 9.2 су:

$$\frac{d\mathbf{x}}{dt} = \hat{A}\mathbf{x} + \hat{B}\mathbf{x}_u$$

$$\mathbf{x}_i = \hat{C}\mathbf{x} + \hat{D}\mathbf{x}_u.$$

На слици 9.3 је приказан исти систем S као на слици 9.2 коме у редној спрези предходе систем идеалних одабирача и систем продуживача трајања сигнала нултог реда.

Слика 9.3: Редна веза система идеалних одабирача, система продуживача сигнала нултог реда, система S са слике 9.2 и система фиктивних идеалних одабирача

Сада једначина стања и једначина излаза система S добија нови облик као што следи:

$$\frac{d\mathbf{x}(t)}{dt} = \hat{A}\mathbf{x}(t) + \hat{B}\mathbf{x}_{uT}(t) \quad (9.2)$$

$$\mathbf{x}_i(t) = \hat{C}\mathbf{x}(t) + \hat{D}\mathbf{x}_{uT}(t) \quad (9.3)$$

при чему је:

$$\mathbf{x}_{uT}(t) = \mathbf{x}_u(kT) \{h(t - kT) - h[t - (k + 1)T]\}, \quad \forall t \in [kT, (k + 1)T[,$$

$$\forall k = 0, 1, 2, 3$$

Дискретизација једначина 9.2 и 9.3

Кретање система 9.2 и 9.3 је:

$$\hat{\chi}(t; 0; \mathbf{x}_0; \mathbf{x}_{uT[0,T]}) = e^{\hat{A}t}\mathbf{x}_0 + e^{\hat{A}t} \int_0^t e^{-\hat{A}\tau} \hat{B}\mathbf{x}_{uT}(\tau) d\tau. \quad (9.4)$$

На основу особине узрочности кретања следи:

$$\begin{aligned} \hat{\chi} [(k+1)T; kT; \mathbf{x}(kT); \mathbf{x}_{uT[kT, (k+1)T]}] &\equiv \\ &\equiv \hat{\chi} [(k+1)T; 0; \mathbf{x}_0; \mathbf{x}_{uT[0, (k+1)T]}]. \end{aligned} \quad (9.5)$$

На основу особине стационарности следи:

$$\hat{\chi} [(k+1)T; kT; \mathbf{x}(kT); \mathbf{x}_{uT[kT, (k+1)T]}] \equiv \hat{\chi} [T; 0; \tilde{\mathbf{x}}_0; \tilde{\mathbf{x}}_{uT[0, T]}] \quad (9.6)$$

где је:

$$\begin{aligned} \tilde{\mathbf{x}}_0 &= \mathbf{x}(kT) \\ \tilde{\mathbf{x}}_{uT[0, T]} &= \mathbf{x}_{uT[kT, (k+1)T]} \equiv \mathbf{x}_u(kT). \end{aligned} \quad (9.7)$$

На основу 9.4 уз уважавање 9.7 десна страна релације 9.6 је:

$$\begin{aligned} \hat{\chi} [T; 0; \tilde{\mathbf{x}}_0; \tilde{\mathbf{x}}_{uT[0, T]}] &= e^{\hat{A}T} \tilde{\mathbf{x}}_0 + e^{\hat{A}T} \int_0^T e^{-\hat{A}\tau} \hat{B} \tilde{\mathbf{x}}_{uT}(\tau) d\tau = \\ &= e^{\hat{A}T} \mathbf{x}(kT) + \left\{ e^{\hat{A}T} \left[\int_0^T e^{-\hat{A}\tau} d\tau \right] \hat{B} \right\} \mathbf{x}_u(kT). \end{aligned} \quad (9.8)$$

На основу 9.8 и 9.6 следи:

$$\begin{aligned} \hat{\chi} [(k+1)T; kT; \mathbf{x}(kT); \mathbf{x}_{uT[kT, (k+1)T]}] &= \\ &= e^{\hat{A}T} \mathbf{x}(kT) + \left\{ e^{\hat{A}T} \left[\int_0^T e^{-\hat{A}\tau} d\tau \right] \hat{B} \right\} \mathbf{x}_u(kT). \end{aligned} \quad (9.9)$$

Узимајући у обзир 9.5 израз 9.9 постаје:

$$\begin{aligned} \hat{\chi} [(k+1)T; 0; \mathbf{x}_0; \mathbf{x}_{uT[0, (k+1)T]}] &= \mathbf{x}[(k+1)T] = \\ &= e^{\hat{A}T} \mathbf{x}(kT) + \left\{ e^{\hat{A}T} \left[\int_0^T e^{-\hat{A}\tau} d\tau \right] \hat{B} \right\} \mathbf{x}_u(kT). \end{aligned} \quad (9.10)$$

Уводе се ознаке:

$$A = e^{\hat{A}T}; \quad B = A \left[\int_0^T e^{-\hat{A}\tau} d\tau \right] \hat{B}.$$

Са новим ознакама 9.10 постаје:

$$\mathbf{x}(k+1) = A\mathbf{x}(k) + B\mathbf{x}_u(k). \quad (9.11)$$

Једначина 9.11 је **векторска дискретна једначина стања** на $\mathcal{T}_{d_0}$. **Дискретна једначина излаза** добија се директно:

$$\mathbf{x}_i(k) = C\mathbf{x}(k) + D\mathbf{x}_u(k)$$

где је:

$$C = \hat{C}, \quad D = \hat{D}.$$

Ово су тачне дискретне једначине.

9.1.3 Одређивање решења дискретне једначине стања и одређивање излаза вишеструко преносног система матричним приступом у временском домену

Посматра се систем:

$$\mathbf{x}(k+1) = A\mathbf{x}(k) + B\mathbf{x}_u(k) \quad (9.12)$$

$$\mathbf{x}_i(k) = C\mathbf{x}(k) + D\mathbf{x}_u(k). \quad (9.13)$$

Дефиниција 9.7 Векторска функција χ је решење (кретање, функција прелаза стања) горњег система $\iff$

1⁰ она идентички задовољава прву од горње две једначине:

$$\chi[(k+1); 0; \mathbf{x}_0; \mathbf{x}_{u[0,k]}] = A\chi[k; 0; \mathbf{x}_0; \mathbf{x}_{u[0,k-1]}] + B\mathbf{x}_u(k)$$

$$\forall k \geq 0, \forall \mathbf{x}_0 \in \mathbb{R}^n, \forall \mathbf{x}_u \in \mathbb{R}^M.$$

2⁰ и идентички задовољава почетни услов:

$$\chi[0; 0; \mathbf{x}_0; \mathbf{x}_u] = \mathbf{x}_0, \quad \forall \mathbf{x}_0 \in \mathbb{R}^n, \quad \forall \mathbf{x}_u \in \mathbb{R}^M$$

при чему се дефинише да је:

$$\mathbf{x}_{u[0,k]} = 0_u, \quad \forall k < 0, \quad 0_u \in \mathbb{R}^M.$$

Дефиниција 9.8 Векторска функција χ_i је функција излаза (временски одзив, одзив) система 10.1 10.2 $\iff$

1⁰ она идентички задовољава једначину излаза:

$$\chi_i(k; 0; \mathbf{x}_0; \mathbf{x}_{u[0,k]}) \equiv C\chi(k; 0; \mathbf{x}_0; \mathbf{x}_{u[0,k-1]}) + D\mathbf{x}_u(k),$$

2⁰ идентички задовољава почетни услов:

$$\chi_i(0; 0; \mathbf{x}_0; \mathbf{x}_u(0)) \equiv \mathbf{x}_i(0).$$

Прво се посматра систем 10.1 10.2 у слободном радном режиму:

$$\mathbf{x}(k+1) = A\mathbf{x}(k) \quad (9.14)$$

$$\mathbf{x}_i(k) = C\mathbf{x}(k). \quad (9.15)$$

Једначина стања 9.14 има n линеарно независних решења.

Дефиниција 9.9 Матрична функција $\mathbf{X} : \mathcal{T}_d \rightarrow \mathbb{R}^{n \times n}$ чије су колоне n линеарно независних решења једначине стања 9.14 је фундаментална матрица горњег система. Следи:

$$\mathbf{X}(k+1) \equiv A\mathbf{X}(k)$$

Нека је $\mathbf{C}$ произвољна несингуларна квадратна матрица. Тада је матрица:

$$\mathbf{Y}(k) = \mathbf{X}(k) \mathbf{C}$$

такође фундаментална матрица система 9.14 чим је $\mathbf{X}(k)$ његова фундаментална матрица. Следи да је фундаментална матрица система одређена са тачношћу до мултипликативне матрице $\mathbf{C}$. Посебно је интересантна она фундаментална матрица за коју важи:

$$\mathbf{X}(0) = \mathbf{I}$$

и она се означава са Φ тако да је:

$$\Phi(k+1) \equiv A\Phi(k), \quad \Phi(0) = \mathbf{I}.$$

Ова фундаментална матрица је јединствена за дату матрицу A .

Став 9.10 Фундаментална матрица Φ система 9.14 9.15 је одређена са:

$$\Phi(k) = A^k, \quad \forall k \geq 0.$$

Став 9.11 Фундаментална матрица Φ система 9.14 9.15 има следеће особине:

$$1^0 \quad \Phi(j) \cdot \Phi(k) = \Phi(j+k), \quad \forall j, k = 1, 2, \dots$$

$$2^0 \quad \Phi(0) = \mathbf{I}$$

$$3^0 \quad \det \Phi(k) \neq 0, \quad \forall k = 0, 1, 2, \dots, \quad \text{чим је } A = e^{\hat{A}T}$$

$$4^0 \quad \text{Ако је } \det A \neq 0 \text{ онда је } \Phi(-k) = \Phi^{-1}(k).$$

Надаље се усваја да је за произвољну величину x која је дефинисана у тренуцима одабирања:

$$\sum_{j=1}^0 x(j) = 0.$$

Посматра се сада систем 9.14 9.15 у принудном радном режиму.

Став 9.12 Решење једначине стања 10.1 је одређено са:

$$\chi(k; 0; \mathbf{x}_0; \mathbf{x}_{u[0, k-1]}) = \Phi(k) \mathbf{x}_0 + \sum_{j=1}^k \Phi(k-j) B \mathbf{x}_u(j-1).$$

Последица 9.13 Решење система 10.1 10.2 у слободном радном режиму одређено је са:

$$\chi(k; 0; \mathbf{x}_0; \mathbf{0}_u) \equiv \Phi(k) \mathbf{x}_0.$$

Став 9.14 Функција излаза χ_i система 10.1 10.2 одређена је са:

$$\chi_i(k; 0; \mathbf{x}_0; \mathbf{x}_{u[0, k]}) = C \left[\Phi(k) \mathbf{x}_0 + \sum_{j=1}^k \Phi(k-j) B \mathbf{x}_u(j-1) \right] + D \mathbf{x}_u(k).$$

Последица 9.15 Функција излаза χ_i система 10.1 10.2 у слободном радном режиму одређена је са:

$$\chi_i(k; 0; \mathbf{x}_0; \mathbf{0}_u) \equiv C \Phi(k) \mathbf{x}_0.$$

9.1.4 Равнотежна стања

Посматра се линеарни стационарни дискретни систем:

$$\mathbf{x}(k+1) = A\mathbf{x}(k) + B\mathbf{x}_u(k) \quad (9.16)$$

$$\mathbf{x}_i(k) = C\mathbf{x}(k) + D\mathbf{x}_u(k). \quad (9.17)$$

Претпоставља се да је систем 9.16 9.17 настао као резултат примене Љапуновљеве трансформације координата на одговарајући систем приказан у тоталним координатама.

Дефиниција 9.16 Систем 9.16 9.17 је у слободном радном режиму $\iff$ је $\mathbf{x}_u(k) = \mathbf{0}_u \in \mathbb{R}^M$ за $\forall k$. У супротном случају он је у принудном радном режиму.

Дефиниција 9.17 Стање $\mathbf{x}^*$ система 9.16 9.17 је његово равнотежно стање у ознаци $\mathbf{x}_r$:

$$\mathbf{x}^* = \mathbf{x}_r$$

$\iff$ он у слободном радном режиму у сваком тренутку одабирања остаје у том стању чим је у почетном тренутку био у њему:

$$\chi(k; \mathbf{x}^*; \mathbf{0}_u) \equiv \mathbf{x}^*.$$

Став 9.18 Да би стање $\mathbf{x}^*$ било равнотежно стање $\mathbf{x}^* = \mathbf{x}_r$ система 9.16 9.17 потребно је и довољно да важи:

$$(\mathbf{I}-A)\mathbf{x}^* = \mathbf{0}_x.$$

Теорема 9.19 Ова теорема која се у литератури често назива теорема о равнотежним стањима има три дела која следе:

- 1⁰ систем 9.16 9.17 увек има равнотежно стање и то $\mathbf{x}_r = \mathbf{0}_x$.
- 2⁰ да би систем 9.16 9.17 имао јединствено равнотежно стање $\mathbf{x}_r = \mathbf{0}_x$ потребно је и довољно да све сопствене вредности $\lambda_i(A) \neq 1, \forall i = 1, 2, \dots, n$
- 3⁰ ако матрица A има јединичну сопствену вредност, $\exists i \in \{1, 2, \dots, n\}$ такво да је $\lambda_i\{A\} = 1$ онда систем 9.16 9.17 има неограничено много равнотежних стања која чине хиперраван $(\mathbf{I}-A)\mathbf{x} = \mathbf{0}_x$ кроз координатни почетак $\mathbf{0}_x \in \mathbb{R}^n$.

Доказ. С обзиром да се теорема састоји од три дела и доказ иде у три дела:

- 1⁰ стање $\mathbf{x}_r = \mathbf{0}_x$ је увек равнотежно стање система 9.16 9.17 јер оно задовољава

$$(\mathbf{I}-A) \cdot \mathbf{0}_x = \mathbf{0}_x$$

за сваку $n \times n$ матрицу A .

2^0 на основу Кронекер – Капелијевог става о постојању и броју решења хомогеног алгебарског система

$$(\mathbf{I}-A)\mathbf{x}^* = \mathbf{0}_x$$

следи да постоји јединствено тривијално решење $\mathbf{x}_r = \mathbf{0}_x$ једино ако је

$$\det(\mathbf{I}-A) \neq 0.$$

С друге стране карактеристична једначина матрице A је

$$\det(\lambda\mathbf{I}-A) = 0$$

што повлачи да је искључена могућност да је $\lambda = 1$ за постојање јединственог равнотежног стања $\mathbf{x}_r = \mathbf{0}_x$.

3^0 такође, на основу Кронекер – Капелијевог става хомогени систем алгебарских једначина

$$(\mathbf{I}-A)\mathbf{x}^* = \mathbf{0}_x$$

има бесконачно много решења чим је матрица $(\mathbf{I}-A)$ сингуларна:

$$\det(\mathbf{I}-A) = 0$$

односно имајући у виду карактеристичну једначину матрице A

$$\det(\lambda\mathbf{I}-A) = 0$$

чим матрица A има јединичну сопствену вредност $\lambda = 1$.

■

9.2 Стабилност

Нека је $\|\mathbf{x}\|$ Еуклидска норма вектора стања:

$$\|\mathbf{x}\| = (\mathbf{x}^T \mathbf{x})^{1/2} = \sqrt{x_1^2 + x_2^2 + \dots + x_n^2}$$

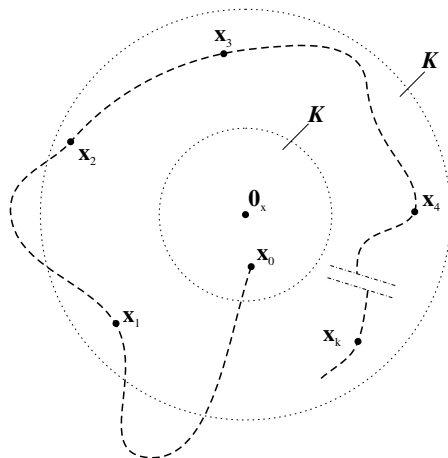
и нека је $\mathcal{K}_\alpha$ ознака за отворену хиперкуглу, у простору стања, полупречника α :

$$\mathcal{K}_\alpha = \{\mathbf{x} : \|\mathbf{x}\| < \alpha\}.$$

9.2.1 Особине стабилности нултог равнотежног стања дискретног система

Дефиниција 9.20 Равнотежно стање $\mathbf{x}_r = \mathbf{0}_x$ система 9.16 9.17 је **стабилно** ако и само ако за свако позитивно ε ($\varepsilon \in]0, +\infty[$) постоји позитивно δ ($\delta \in]0, +\infty[$) чија вредност зависи само од ε ($\delta = \delta(\varepsilon)$) такво да је норма вектора стања тог система у слободном радном режиму мања од ε у сваком тренутку одабирања чим је норма почетног вектора стања мања од δ :

$$\forall \varepsilon > 0, \exists \delta = \delta(\varepsilon) > 0 \text{ тако да } \|\mathbf{x}_0\| < \delta \implies \|\chi(k; \mathbf{x}_0; \mathbf{0}_u)\| < \varepsilon \quad \forall k = 0, 1, 2, \dots$$

Слика 9.4: Илустрација стабилности нултог равнотежног стања

Слика 9.4 илуструје стабилност нултог равнотежног стања.

Дефиниција 9.21 Равнотежно стање $\mathbf{x}_r = \mathbf{0}_x$ система 9.16 9.17 је **нестабилно** $\iff \exists \varepsilon > 0$ тако да $\forall \delta > 0, \exists$ природан број $L = L(\delta, \varepsilon)$ и вектор стања $\mathbf{x}_0$ такви да важи:

1. $\|\mathbf{x}_0\| < \delta$
2. $\|\chi(L; \mathbf{x}_0; \mathbf{0}_x)\| \geq \varepsilon$

Дефиниција 9.22 Равнотежно стање $\mathbf{x}_r = \mathbf{0}_x$ система 9.16 9.17 је **привлачно (у целом)** $\iff \exists \Delta \in]0, +\infty[$ ($\Delta = +\infty$) и за свако позитивно $\mu \in]0, +\infty[$, $\exists$ природан број $L = L(\Delta, \mu)$ тако да $\|\mathbf{x}_0\| < \Delta \implies \|\chi(k; \mathbf{x}_0; \mathbf{0}_x)\| < \mu$, $\forall k = L + 1, L + 2, \dots$ (ради се о конвергенцији кретања система ка $\mathbf{0}_x$ када k неограничено расте).

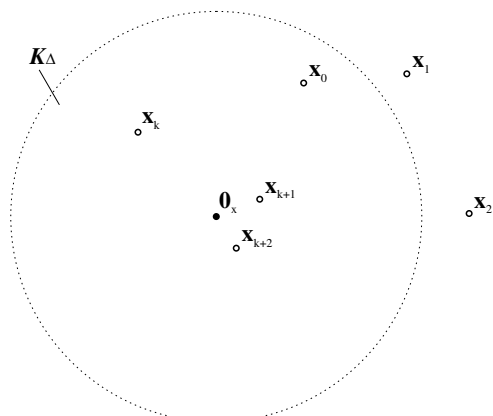
Слика 9.5 илуструје привлачење нултог равнотежног стања.

Теорема 9.23 Ако је равнотежно стање $\mathbf{x}_r = \mathbf{0}_x$ система 9.16 9.17 привлачно онда је оно привлачно у целом.

Став 9.24 Да би равнотежно стање $\mathbf{x}_r = \mathbf{0}_x$ система 9.16 9.17 било привлачно потребно је да оно буде јединствено равнотежно стање тог система.

Дефиниција 9.25 Равнотежно стање $\mathbf{x}_r = \mathbf{0}_x$ система 9.16 9.17 је **асимптотски стабилно (у целом)** $\iff$ је оно истовремено и стабилно и привлачно (у целом).

Теорема 9.26 Ако је равнотежно стање $\mathbf{x}_r = \mathbf{0}_x$ система 9.16 9.17 асимптотски стабилно онда је оно асимптотски стабилно у целом.

Слика 9.5: Илустрација привлачења нултог равнотежног стања

9.2.2 Особине стабилности дискретног система

Дефиниција 9.27 Систем 9.16 9.17 је:

1. **Стабилан** $\iff$ је његово равнотежно стање $\mathbf{x}_r = \mathbf{0}_x$ асимптотски стабилно у целом,
2. **На граници стабилности** $\iff$ је његово равнотежно стање $\mathbf{x}_r = \mathbf{0}_x$ стабилно а није привлачно,
3. **Нестабилан** $\iff$ је његово равнотежно стање $\mathbf{x}_r = \mathbf{0}_x$ нестабилно.

9.2.3 Услови особина стабилности нултог равнотежног стања дискретног система

Теорема 9.28 Да би равнотежно стање $\mathbf{x}_r = \mathbf{0}_x$ система 9.16 9.17 било стабилно потребно је и довољно да:

1. Модуло сваке нуле λ_i карактеристичног полинома матрице A не буде већи од јединице:

$$|\lambda_i| \leq 1, \forall i = 1, 2, \dots, n$$

2. да све нуле λ_i карактеристичног полинома матрице A које су јединичног модула буду једноструке:

$$|\lambda_i| = 1, \nu_i = 1.$$

Теорема 9.29 Да би равнотежно стање $\mathbf{x}_r = \mathbf{0}_x$ система 9.16 9.17 било нестабилно потребно је и довољно да карактеристични полином матрице A има или:

1. Једну нулу λ_i модула већег од јединице:

$$\exists i \in \{1, 2, \dots, n\} \text{ тако да } |\lambda_i| > 1$$

или

2. Једну вишеструку нулу λ_i јединичног модула:

$$\exists i \in \{1, 2, \dots, n\} \text{ тако да } |\lambda_i| = 1, \nu_i \geq 2$$

или да важе и 1. и 2.

Теорема 9.30 Да би равнотежно стање $\mathbf{x}_r = \mathbf{0}_x$ система 9.16 9.17 било привлачно потребно је и довољно да модули свих сопствених вредности λ_i матрице A буду мањи од јединице:

$$|\lambda_i(A)| < 1, \forall i = 1, 2, \dots, n.$$

9.2.4 Услови особина стабилности дискретног система

Применом Z - трансформације на систем 9.16 9.17 добија се:

$$\left. \begin{aligned} z\mathbf{X}(z) - z\mathbf{x}(0) &= A\mathbf{X}(z) + B\mathbf{X}_u(z) \\ \mathbf{X}_i(z) &= C\mathbf{X}(z) + C\mathbf{X}_u(z) \end{aligned} \right\} \implies$$

$$\left. \begin{aligned} \mathbf{X}(z) &= z(z\mathbf{I} - \mathbf{A})^{-1} \mathbf{x}(0) + (z\mathbf{I} - \mathbf{A})^{-1} B\mathbf{X}_u(z) \\ \mathbf{X}_i(z) &= zC(z\mathbf{I} - \mathbf{A})^{-1} \mathbf{x}(0) + [C(z\mathbf{I} - \mathbf{A})^{-1} B + D] \mathbf{X}_u(z) \end{aligned} \right\} \implies \quad (9.18)$$

$$\chi(k; \mathbf{x}_0; \mathbf{x}_u) = \mathcal{Z}^{-1} \left\{ z(z\mathbf{I} - \mathbf{A})^{-1} \mathbf{x}(0) + (z\mathbf{I} - \mathbf{A})^{-1} B\mathbf{X}_u(z) \right\}$$

$$\mathbf{x}_i(k) = \mathcal{Z}^{-1} \left\{ zC(z\mathbf{I} - \mathbf{A})^{-1} \mathbf{x}(0) + [C(z\mathbf{I} - \mathbf{A})^{-1} B + D] \mathbf{X}_u(z) \right\}$$

Z -преносна матрица система 9.16 9.17 се налази на основу једначина 9.18 за $\mathbf{x}_0 = \mathbf{0}_x$:

$$\mathbf{X}_i(z) = [C(z\mathbf{I} - \mathbf{A})^{-1} B + D] \mathbf{X}_u(z) = \mathbf{W}[z] \mathbf{X}_u(z) \implies$$

$$\mathbf{W}(z) = C(z\mathbf{I} - \mathbf{A})^{-1} B + D = \frac{1}{f(z)} [C \operatorname{adj}(z\mathbf{I} - \mathbf{A}) B + Df(z)]$$

где је

$$f(z) = \det(z\mathbf{I} - \mathbf{A})$$

карактеристични полином матрице A , а истовремено и карактеристични полином целог система.

Дефиниција 9.31 Број z^* је пол Z -преносне матрице $\mathbf{W}(z)$ система 9.16 9.17 $\iff$ је он пол најмање једног њеног елемента $W_{ij}(z)$.

Став 9.32 Између полова Z -преносне матрице $\mathbf{W}(z)$ и сопствених вредности матрице A постоји једнозначна кореспонденција.

Теорема 9.33 Да би систем 9.16 9.17 био стабилан (да би његово равнотежно стање $\mathbf{x}_r = \mathbf{0}_x$ било асимптотски стабилно у целом) потребно је и довољно да модули свих полова z_i^* његове Z -преносне матрице $\mathbf{W}(z)$ буду мањи од јединице:

$$|z_i^*| < 1, \forall i = 1, 2, \dots, n.$$